

# Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ἐπὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐκ τῶν κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικῶν σύγγραμμα, ἐλευθερίαι παρασχόντων εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ἐπαγγελίας καὶ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ ἀνάγκης ἀξιόστον καὶ ἐκφορμωτῶν εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΤΗΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίαι δραχμ. 75. Ἐξέμνητος δρ. 40. Τρίμηνος δρ. 22.  
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γράσια διατρί. 50.—  
Ἀμερικῆς δολλάρια 4.— Ἀγγλίας καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἄλλων Ἐκτὸν σελίνια 10.  
Ἐξέμνητοι καὶ Τρίμηνες ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗΝ ΤΩ 1878

ΙΑΡΥΤΗΣ ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ  
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδήποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐρμούδου ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βασιλειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 32ος

Ἐν Ἀθήναις, 10 Ὀκτωβρίου 1928

Ἔτος 47ον—Ἀριθ. 45

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

## ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΑΚΙ

[Μυθιστόρημα τοῦ Δοξαγοῦ DANRIT]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ. Συνέχεια)

Ὁ Ρουσσὼ εἶχε τὴν ματιὰ καρφωμένη ἐπὶ τὸν ἀπάνω του, σὰ νὰ θελεῖ νὰ τὸν ὀπνωτίσει, καὶ σὰ νὰ λογάριάζε ἡσυχά-ῃσυχὰ τὸ χτύπημά του.

Ἦταν φανερό πὼς ἤθελε νὰποφύγει τὰ ἐλαφρὰ τραύματα, τὶς γρατζουνιές, ποὺ δίνουν τέλος, τὶς περισσότερες φορές σὲς μονομαχίας. Ζητοῦσε νὰ χτυπήσει ἀποτελεσματικὰ.

Ξαφνικά, σ' ἓνα διάστημα πιὸ γρήγορο ἀπ' τὴ λάμψη μιᾶς ἀστραπῆς, ὤρμητε πάνω στὸν ἀντίπαλο του καὶ οἱ τρεῖς μάρτυρες εἶδαν τὴν τριγωνικὴ λέγχη νὰ βυθίζε-αι στὸ στήθος τοῦ Μπροσέν.

Πλησίασαν. Ἦταν νεκρός. Εἶχε χτυπηθῇ κατὰκαρδὰ.

Ὁ λιποτάχτης πέταξε τὴ μπαγιονέττα του. Τὸ δεξιὸ τοῦ χέρι ἦταν βαμμένο στὸ αἷμα. Μὰ δὲ σκέφτηκε νὰ τὸ σκουπίσει. Πλησίασε τὸν ὑπολοχαγό.

— Τώρα, ὑπολοχαγέ μου, εἶπε, κάνετε με ὅ,τι θέλετε...

— Θὰ περιμένετε δῶ, τοῦ ἀπάντησε ὁ ἀξιωματικός. Θὰ σὰς στείλω πάνινα ρούχα. Ὅστερα, σὲς δέκα, τὴν ὥρα ποὺ τὸ πεζοναυτικὸ θάχει μπεῖ στὰ πλοῖα καὶ δὲ θὰ μπορεῖ νὰ μᾶς ἰδεῖ κανεὶς, θὰκολουθήσεις τὸ Μοχίλοφ, ποὺ θὰ σὲ δηγῇ σὲ μένα. Γνωρίζω τὸν ταγματάρχη Ντομινέ. Θὰ τὸν πείσω νὰ σὲ κατατάξει στὸ τάγμα του.

— Νὰ μὲ κατατάξει!; εἶπε ὁ λιποτάχτης κατασαστισμένος.

— Ναί, νὰ σὲ κατατάξει στὴν ἑνὴν Δεσέωνα, δπου δὲ θὰ σοῦ ζητήσουν μήτε τὸνομά σου, μήτε τὴν ἡλικία σου, μήτε ἀκόμα καὶ τὴν ἐθνικότητά σου. Ἐκεῖ κανεὶς δὲ ρωτᾷ γιὰ τὸ παρελθὸν τοῦ στρατιώτη, ἀν αὐτὸς θέλει νὰ κάνει πιστὰ καὶ εὐσυνείδητα τὸ καθήκον του.

— Ἀχ, ὑπολοχαγέ μου, θὰ μπορέσω νὰ ξαναδρῶ τὴν τιμὴ μου, νὰ ξαναφο-

ρέσω τὴ στολή! Εἰστε ὁ σωτήρας μου!

Καὶ πέφτοντας στὰ γόνατα τοῦ ἀξιωματικοῦ, τοῦ πῆρε τὸ χέρι καὶ τὰκούμπησε πάνω στὸ φλογερὸ μέτωπό του.

— Ναί, μὰ πρόσεξε καλὰ: ὁ στρατιώτης Ρουσσὼ εἶναι γραμμένος στὰ βιβλία γιὰ «ἐξαφανισμένος», τώρα καὶ ἑπτὰ μῆνες. Στὴ Γαλλία θαρροῦν πὼς σκοτώθηκε στὴ μάχη καὶ τέλειωσε τὴ ζωὴ του μὲ τὸν ἥρωϊκὸ αὐτὸ τρόπο. Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ ξαναφανερωθῇ. Ἀπὸ σήμερα λέγεσαι Ἐρχμαν καὶ κατάγεσαι ἀπ' τὴν Ἀλσατία.

— Εὐχαριστῶ, ὑπολοχαγέ μου, μένετε ἡσυχος γι' αὐτό. Ὁ Ἐρχμαν γρήγορα θὰ πάει νὰ βρεῖ τὸ Ρουσσὼ. Γιατὶ ὁ τίτλος «σκοτωμένος στὴ μάχη» πρέπει νὰ συνοδεύσει πραγματικὰ τὸνομά μου. Μόνο ἔτσι θὰ ἐξαγνισθῶ!

— Αὐτὰ κανόνισέ τα μὲ τὴ συνέδρησή σου, εἶπε ὁ ἀξιωματικός.

Τὴν ἄλλη μέρα, ὅταν ἀρχισε πάλι ἡ πορεία πρὸς τὸ Τουγὲν Κάν, ὁ Γιώργος ἔκαμε μόνος του μιὰν ἀνάλυση τῶν περιστατικῶν, ποὺ τοῦ εἶχαν συμβῇ. Δὲ μετάνιωσε γιὰ τίποτε ἀπ' ὅσα εἶχε κάμει, γιατί ἐννοιωθε πὼς εἶχε ἐνεργῇσιν ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὴ δικαιοσύνη καὶ τὸ συμφέρο τῆς πατρίδας του.

Εἶχε ὑπηρετήσιν τὴ δικαιοσύνη, ἐπιτρέποντας σ' ἐναν ἐγκληματὰ νὰ μετανοήσιν καὶ τιμωρώντας ἓναν ἐνοχο. Εἶχε ὑπηρετήσιν καὶ τὴν πατρίδα του, ἀλλὰ ζώντας ἓναν κακὸ στρατιώτη μ' ἓναν καλὸ.

Βέβαια ἡ πρωτότυπη μονομαχία ποὺ εἶχε διευθύνει, σὲ κάθε ἄλλῃ περιστάσει, θὰ ἦταν πράξη ἀξιοποίνῃ. Μὰ σ' ἐξαι-

ρετικὲς περιστάσεις, χρειάζονται ἐξαιρετικὲς λύσεις, καὶ ὅταν, ἀργότερα, ὁ Γιώργος διηγῇ τὸν ταγματάρχη Ντομινέ τὸ αἵματηρὸ δράμα, ποὺ εἶχε γίνῃ πρὶν ἀπὸ τὴν κατάταξη τοῦ Ἐρχμαν στὸ τάγμα του, ὁ ἀνώτερος αὐτὸς ἀξιωματικός, ποὺ μποροῦσε νὰ κρίνει αὐτὰ τὰ πράγματα καλύτερον ἀπὸ κάθε ἄλλον, τοῦ ἀπάντησε ἀδίστακτα: — Καὶ γὼ τὸ ἴδιο θάκανα!

Ἀφοῦ κυριεύτηκε τὸ Τουγὲν-Κάν, ὁ συνταγματάρχης Ντυσὲν τοποθέτησε μιὰ φρουρὰ ἀπὸ δυὸ λόχους τῆς ἑξένης Δεσέωνας, ἓνα λόχο Τογκινέζους ἀκροβολιστὰς καὶ καμμιὰ τριανταριά πυροβολητὰς καὶ



«Μέρισαν τὰ φύλλα καὶ βγήκε ὁ λιποτάχτης...» (Σελ. 347, στ. 22α.)



## ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΑ "ΠΑΛΙΑ", ΙΔΑΝΙΚΑ

Αγαπητοί μου,



ΜΑΚΑΡΙΤΗΣ δ πατέρας μου, ἄμ' ἀκούγες κανένα πα-  
ράξενο, ἔλεγε: «πολὺ πρᾶγμα!»  
Ἔτσι φανέρωνε τὴν ἀπορία του ἢ τὸ θαυμασμό του.

Κι' αὐτὴ τὴ φράση θυμίσθηκα σήμερα, πού ἔλαβα καὶ διάβασα ἓνα γράμμα. Ἐχει τὴν ὑπογραφή: ἑνὸς πολὺ γνωστοῦ μας φίλου πού ρωτᾷ «ἀν πιστεύω ἀκόμα στὰ παλιά ἰδανικά» καὶ τί ἰδέα ἔχω γιὰ τὰ καινούργια. Παλιά δὲ ἰδανικά, κατὰ τὸ φίλο μας, εἶναι ἡ Ὁρησκεία, ἡ Πατρίδα, ὁ Στρατός, ἡ Οἰκογένεια, ἡ Ἰδιοκτησία καὶ καινούργια, τῆς μόδας, ἡ Ἐλευθερία τῆς Σκέψης, ἡ Κοινὴ Πατρίδα, ἡ Παγκόσμια Εἰρήνη, ἡ Μεγάλῃ Οἰκογένεια κι' ἡ Κοινοκτημοσύνη. Θέ μου! τόσες φορὲς δὲν εἶπα τὴ γνώμη μου γιὰ ἑλ' αὐτὰ τὰ πράγματα; Πῶς μὲ ρωτᾷ ἕνας νέος πού διαβάσει τις Ἐπιστολές μου ἀπὸ χρόνια; Πολὺ πρᾶγμα!

Ἀλλὰ ὅστερα εἶπα: ἀφοῦ ἕνας παλιὸς φίλος ξέρεي τόσο λίγο τί πιστεύω, πόσο λιγότερο θὰ τὸ ξέρουν οἱ πιδ νέοι. Ἀκόμα μὴ «ὁμολογία πίστεως» δὲ θάταν λοιπὸν περιττὴ. Κι' ἀρχίζω ἀπὸ τὴ Ὁρησκεία. Κανένα «ἰδανικό», κατὰ τὴ γνώμη μου, δὲν θάντικαταστήσῃ ποτὲ τὸ αἰώνιο αὐτὸ καὶ πανσεβασμὸ τῆς Ὁρησκείας. Ἡ «Ἐλευθερὴ Σκέψις» πού προβάλλουν, δὲν εἶναι οὔτε ἀσέβεια, οὔτε ἀθεΐα, οὔτε ὀλοφροσύνη. Μπορεῖ κανεὶς νὰ σκέπτεται ὅσο θέλει ἐλεύθερα καὶ πάλι νὰ εἶναι πνευματιστής, θεϊστής, εὐσεβής. Ἄν θέλετε μάλιστα, ὅσο πιδ ἐλεύθερα σκέπτεται, τόσο πιδ θρησκός γίνεται. Ἡ ἀθεΐα εἶναι ἀποτέλεσμα νεανικῆς συνήθως ἀπειρίας κι' ἡμιμάθειας, — παροδικὸ ἐπομένως, — ἢ παρεξήγηση τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν μέσων τῆς Ἐπιστήμης, — ἐπομένως ἀνοησία. Οἱ ὀλιστικὲς θεωρίες ἔπεσαν πρὸ πολλοῦ κι' ἔλα τὰ διαλεχτὰ πνεύματα σήμερα παραδέχονται ἓνα «πρῶτο αἷτιο» ἄγνωστο, ἓνα μυστήριον ἀνεξιχνίαστο, ἓνα Θεὸ δη μισοργὸ καὶ κυβερνήτη τοῦ κόσμου, πού χωρὶς Αὐτὸν δὲν ἐξηγεῖται τίποτα. Κι' ἡ πίστις αὐτὴ θὰ εἶναι αἰώνια!

Ἐπίσης αἰώνια θὰ εἶναι κι' ἡ Πατρίδα, — ἡ μικρὴ πατρίδα, ἡ πατρίδα τοῦ καθενός. Γιατί ἡ Μία, ἡ Μεγάλῃ πού προβάλλουν, εἶναι ἀπλοῦστατα οὐτοπία. Ὅχι ἑκατοντάδες, ὅχι χιλιάδες, ἀλλὰ ἑκατομμύρια χρόνια νὰ περάσουν, δὲν θὰ κατορθωθῇ νὰ ἐνωθοῦν, νὰ δελφωθοῦν οἱ λαοὶ καὶ τῶν δύο ἡμισφαιρίων

σὲ τρόπο πού νὰ θεωροῦν πατρίδα τους ὅλη τὴ Γῆ κι' ἐπομένως νὰ μὴν ἔχουν πατρίδα. Ἀλλὰ κι' ἂν ὑποθέσωμε ἀκόμα πῶς αὐτὸ θὰ κατορθωθῇ σ' ἓν' ἀπώτατο μέλλον, πάλι εἶναι ἀνοησία, παραφροσύνη, νὰ τὸ θεωροῦμε γινωμένο ἀπὸ τώρα, νὰ μὴν ἀγαποῦμε γι' αὐτὸ τὴ μικρὴ μας πατρίδα, νὰ τὴν παραμελοῦμε, νὰ τὴν περιφρονοῦμε καὶ νὰ μὴν κάνουμε ὅ,τι μπορούμε γιὰ νὰ τὴν ἔχουμε, κινδυνεύοντας ἔτσι νὰ τὴ χάσουμε, πρὶν γίνῃ στὸν κόσμο ἡ μεγάλῃ γιὰ νὰ μᾶς δεχτῇ. Ποῦ θὰ βρισκόμαστε τότε, τί θὰ γινόμεστε; Στὴν πατρίδα μας ἴσως πάλι, ἀλλὰ δοῦλοι ἄλλων, ξένων, ἀλλόφυλων. Εἶναι δηλαδὴ τὸ ἴδιο σὰ νὰ βάζαμε φωτιά στὸ καλύδι μας, πρὶν θεμελιωθῇ κἂν τὸ παλάτι, ἓνα παλάτι γιὰ ὅλους, πού μᾶς ἔχουν ὑποσχεθῇ. Θὰ μέναμε ἀπλοῦστατα στὸ δρόμο μὲ στέγη τὸν οὐρανό...

Ὁ Στρατὸς πάλι ὑπερασπίζεται τὴν Πατρίδα, κι' ὅσο ὑπάρχει αὐτὴ, δὲν μπορεῖ νὰ μὴν ὑπάρχει κι' ἐκεῖνος. Μὴ σᾶς γελοῦν μὲ τὸ ἰδανικὸ τῆς Παγκόσμιας Εἰρήνης! Εἶναι κι' αὐτὸ μὴ οὐτοπία. Ποτὲ οἱ λαοὶ δὲν θὰ εἰρηνεύσουν ὥστε νὰ θεωρηθῇ περιττὴ στὶς πατρίδες τους ἡ στρατιωτικὴ ἀνατροφὴ κι' ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία. Τὸ πολὺ-πολὺ, στοὺς πιδ εὐτυχισμένους καιροὺς καὶ στοὺς πιδ πολιτισμένους τόπους, νὰ ἐφαρμόζεται γιὰ πολὺ τὸ ἀρχαῖο ρητό: Si vis pacem, para bellum (ἂν θέλῃς εἰρήνην, εἰσὶμαζε πόλεμο). Ἡ, τὸ κάτω-κάτω, οἱ πολιτισμένοι αὐτοὶ μπορεῖ νὰ πάψουν μὴ μὲρα τοὺς μισητοὺς ἐπιθετικοὺς, κατακτητικοὺς πολέμους. Τὴ στιγμὴ ὅμως πού θὰ τοὺς ἐπιτίθεται ἕνας ἀπολίτιστος, βάρβαρος γείτονας, εἶναι δυνατό νὰ μὴν ἀμυνθοῦν; Καὶ πῶς θάμυνθοῦν, ἂν δὲν ἔχουν Στρατό; Οἱ μορφὲς τοῦ πολιτεύματος εἶναι ἄσχετες. Κι' ἡ Μοναρχία θέλει Στρατὸ ὅπως κι' ἡ Δημοκρατία. Στὴ Ρωσία σήμερα ἔχουν Μπολσεβικισμό, τί ἄλλο θέλετε; Κι' ὅμως ὁ ρωσικὸς στρατὸς ὅχι μόνο δὲν καταργήθηκε, ἀλλὰ ἐτοιμάζεται καὶ γιὰ πολέμους ἐπιθετικούς, πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ μπολσεβικιστικοῦ καθεστώτος! Γιατί κι' ἡ Ρωσία, βλέπετε, δὲν ἔπαψε νὰ εἶναι μὴ Πατρίδα κι' ὁ Μπολσεβικισμὸς ἓνα Πολίτευμα. Ἐ, καὶ τὰ δύο αὐτὰ θέλουν Στρατό!

Καὶ τώρα ἡ Οἰκογένεια. Τὸ ξέρω πῶς μερικοὶ θεωροῦν «παλιὸ» κι' αὐτὸ τὸ ἰδανικό. Ἀλλὰ εἶναι γελασμένοι: ἡ Οἰκογένεια πάντα θὰ ὑπάρχῃ καὶ πάντα θὰ εἶναι σεβαστή. Μπορεῖ νὰ τροποποιηθῇ κι' αὐτὴ σ' ἓν' ἀπώτερο μέλλον, νὰ βελτιωθῇ, ἀλλὰ γιὰ νὰ λείψῃ ποτέ. Θέλουν νὰ ποῦν πῶς ἡ ἀληθινὴ Οἰκογένεια εἶναι μὴ συντροφιά ἀνθρώπων ἀγαπημένων μεταξὺ τους, μὲ κοινὲς ἰδέες, μὲ κοινὰ αἰσθήματα.

Κι' ἐπειδὴ ἡ σημερινὴ Οἰκογένεια δὲν εἶναι πάντα τέτοια, — γιὰτὶ πολλὲς φορὲς τὰ μέλη τῆς δὲν συμφωνοῦν, δὲν μονοιάζουν, δὲν ἀγαπιοῦνται, — συμπεραίνουμε πῶς... ἀπέτυχε ὁ θεσμός καὶ πρέπει νὰ βρεθῇ ἄλλος. Παραδείγματος χάριν, μὴ συντροφιά ἀπὸ ξένους, πού θὰ εἶχαν ὅμως τίς ἴδιες ἰδέες, τὰ ἴδια αἰσθήματα καὶ θὰ ὑπονοῦσαν νὰ συζοῦν μὲ ὁμόνοια κι' ἀγάπη. Ἔστω αὐτὴ θάταν ἡ ἰδανικὴ Οἰκογένεια. Μοῦ φαίνεται ὅμως πῶς μπορεῖ νὰ ἐπιδιωχθῇ μὴ χαρὰ κι' ἀπὸ τὴν ὑπάρχουσα. Ἄν δηλαδὴ πρέπει νὰ γαπῶ κάποιους, γιὰ νὰ ζῶ μαζί τους, γιὰτὶ νὰ μὴν ἀγαπῶ καλύτερα, κι' εὐκολότερα ἀπὸ κάθε ξένο, τὸν πατέρα μου, τὴ μητέρα μου τὰ δέξια μου, τὰ παιδιὰ μου, τὰ ἐγγόνια μου, τὸν παππού μου καὶ καθεστῆς; Αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ φυσικὸ καὶ τῶρα;... Μερικὰ πράγματα πού ἐμποδίζουν ἴσως τὴ συνεννόηση καὶ τὴν ἁρμονία μεταξὺ τῶν μελῶν μιᾶς οἰκογένειας, — π: χ: ἡ ὑπέρβαση ἢ κατὰ-χρηστικὴ πατρικὴ ἐξουσία, — ναί, αὐτὰ ἄς λείψουν ὅχι ὅμως κι' ἡ Οἰκογένεια! Γι' αὐτὸ σᾶς εἶπα πῶς μπορεῖ νὰ τροποποιηθῇ στὸ μέλλον, νὰ βελτιωθῇ πάντα ὅμως θὰ ὑπάρχῃ, αἰώνια κι' αὐτὴ καὶ σεβαστή, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα «παλιά» ἰδανικά.

Τὸ ἴδιο, παιδιὰ μου, κι' ἡ Ἰδιοκτησία. Γιατί ἡ Κοινοκτημοσύνη πού προβάλλουν, ἡ ἀπόλυτη, εἶναι κι' αὐτὴ οὐτοπία, χίμαιρα. Ἡ Ἰδιοκτησία, στὸ μέλλον, μπορεῖ νὰ τροποποιηθῇ, ἀλλὰ πάντα θάχῃ κανεὶς τὸ δικό του. Θάναί ἴσως πιδ λίγο ἀπὸ τὸ σημερινό, μὰ πάντα θὰ εἶναι κάτι καὶ θὰ τῷ. Μπορεῖ π: χ.: νὰ παγορευθῇ μὲ νόμο ἢ συγκέντρωση μιᾶς μεγάλης περιουσίας, κληντῆς ἢ ἀκίνητης, σ' ἓνα μόνο πρόσωπο, ἢ κληρονομία ὡς ἓνα ὁρισμένο ποσό, ἢ πρᾶξα, ἢ δωρεὰ καὶ καθεστῆς. Ἀλλὰ τίποτα περισσότερο. Πάντα θὰ μπορῇ κανεὶς νὰ κερδίξῃ, νὰ μαζεύῃ, νὰ πλουτίξῃ ὡς ἓνα ὄριο. Καὶ πάντα, αὐτὸ τὸ νόμιμο πού θάχῃ, θὰ-παιτῇ ὅπως σήμερα νὰ τὸ ἀναγνωρίξῃ ὁ ἄλλος καὶ νὰ τοῦ τὸ σέβεται.

Αὐτὰ πιστεύω γιὰ τὰ παλιά λεγόμενα ἰδανικά, πού γιὰ μένα εἶναι αἰώνια ἐπομένως καὶ καινούργια. Μισῶ βέβαια τίς ὑπερβολὰς καὶ τίς ἐκμεταλλεύσεις, συχαίνομαι τὴν ὁρησκοληψία, τὴν στρατοκρατία, τὴν πατριδοκαπηλία, τὴν πλεονεξία, τὸ φανατισμό, τὴν πρόληψη, τὴν στενοκεφαλιά. Ἀλλ' ὅπου παρατηροῦνται αὐτὰ, δὲν φταῖνε βέβαια τὰ ἰδανικά τὰ καίμια, ἀλλὰ οἱ κακοί, οἱ πονηροὶ ἢ ἀνόητοι πού τὰ παρεξηγοῦν, τὰ παραμορφώνουν ἢ τὰ ἐκμεταλλεύονται. Γι' αὐτὸ συμπάθω καὶ τὸ Σοσιαλισμὸ: σὰ μὴ ἀντίδραση ἐναντίον αὐτῶν τῶν κακῶν, πού φέρνει τὸν καλὸ μέσον ὄρο, τὴν ἰσορροπία. Ἄν

δὲν ἦταν ἄχαρνα ὁ Σοσιαλισμός, δὲν θὰ γινόταν ὅλη αὐτὴ ἡ νέα, ἡ εὐεργετικὴ γιὰ τὸν Ἐργάτη νομοθεσία. Ἀλλὰ δὲν πιστεύω, οὔτε πιστεύω ποτέ, πῶς θὰ πραγματοποιηθοῦν κι' ὅλα τὰ ἰδανικά τοῦ Σοσιαλισμοῦ, — ὅσα τουλάχιστο εἶναι ἀντίθετα πρὸς τὰ παλιά αὐτὰ κι' αἰώνια.

Σᾶς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

## Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΓΕΡΟΘΩΝΑ

ΙΜΠΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΙ COLOMBE  
ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

Κι' ἄμα τὸ εἶδε καλὰ αὐτὸ τὸ πρόσωπο, ἡ Μαρίκα ἀνακουφίστηκε. — Ἀλλὰ νὰ μὴ τὸν ἰδῷ δεκαπέντε μέρες! εἶπε. Γιατί αὐτό; Μὴ θέλει νὰ μὲ τιμωρήσῃ ἔτσι, γιὰ τὴ λύπη πού τοῦ προξένησα; Ἄν ἄκουσε τὴν ὁμιλία μας...

— Καθόλου! Βγάλ' το ἀπὸ τὸ νοῦ σου ὅτι τὸ κάνει γιὰ νὰ σὲ τιμωρήσῃ. Ἀπεναντίας, σὺ προξενεῖς τώρα λίγη λύπη, γιὰ νὰ σεῦ δώσῃ αὐριο μὴ μεγάλη χαρὰ. Ἄς εἶναι, ἐγὼ ἔχω τὴν ἄδεια νὰ πηγαίνω νὰ τὸν βλέπω καὶ κάθε βράδυ θὰ σοῦ φέρνω εἰδήσεις του. Θὰ πῶ καὶ στὴ μητέρα μου νὰ σοῦ κάνῃ συντροφιά γιὰ νὰ μὴ μένης μονάχη... Θάρρος! Ὑπομονή! Σοῦ ὑπόσχομαι πῶς ὅλα θὰ πάνε καλὰ. Ἄν ἔχεις ἐμπιστοσύνη σὲ μένα;

Ἡ Μαρίκα ἀποκρίθηκε στὸ Νίκο μ' ἐλαφρὸ χαμόγελο. Ὁ νέος τὴν καληνύχτισε καὶ πέρασε στὴν κάμαρά του. Μονάχη τότε κείνη, προσπάθησε νὰ μαντέψῃ τί νάταν αὐτὸ πού τῆς ἔκρυβε ὁ Νίκος. Ἀλλὰ δὲν ἠδύρεσε νὰ βρῇ τίποτα. Κακὰ μόνο ἔδασε μὲ τὸ νοῦ τῆς, καλὸ κανένα. Μὰ πῶς μποροῦσε νάταν κακὸ τὸ μυστικόν, ἀφοῦ ὁ Νίκος οὔτε λυπημένος φαίνετο οὔτε ἀνήσυχος; Καλὸ θάταν βέβαια. Μὰ πού νὰ τὸ μαντέψῃ ἡ Μαρίκα!..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΑ'.

Μετὰ δεκαπέντε ἡμέρες

Τελος πάντων πέρασαν κι' οἱ δεκαπέντε μέρες πού τῆς φάνηκαν δεκαπέντε χρόνια.

Κάθε βράδυ πού γύριζε ὁ Νίκος στὸ σπίτι, τῆς ἔλεγε: «πηγαίνει περίφημα». Ἀλλὰ τί ἦταν αὐτὸ πού πῆγαίνε περίφημα, δὲν ἤθελε νὰ τῆς πῇ. Ἡ Μαρίκα τὸν ρωτοῦσε, μὰ κείνος δὲν ἄνοιγε τὸ στόμα του.

Τὸ τρίτο βράδυ πῆγε τόσο χαρούμενος, πού ἡ Μαρίκα ἐνόμισε πῶς τρελάθηκε. Δὲν μπορούσε νὰ σταθῇ σ' ἓνα μέρος, περπατοῦσε σ' ὅλη τὴν κάμαρα, τραγουδοῦσε, σφύριζε, γελοῦσε κι' ἔλεγε λόγια ἀσυνάρτητα πού δὲν τὰ καταλάβαινε ἡ Μαρίκα: «Τί καλά!.. Λαμπρὸς ἄνθρωπος!.. Τί εὐτυχία!..

Χωρὶς ἄλλο, ὁ Θεὸς μᾶς τὸν ἔστειλε... Ζήτω! Ζήτω!..» Τί νὰ καταλάβῃ ἡ Μαρίκα ἀπὸ τέτοια λόγια;

Ὅσο, ἀφοῦ ἔδλεπε τόσο ἡσυχούς καὶ χαρούμενους τοὺς ἄλλους, — γιὰτὶ κι' ἡ κυρία Λεβὸ φαινόταν πολὺ χαρούμενη, — ἡσύχασε κι' αὐτὴ. «Ὅ, τι κι' ἂν εἶναι, εἶπε, σὲ λίγο θὰ τὸ μάθω». Κι' ἐπειδὴ ὁ Νίκος, πού κέρδιζε τώρα πολλὰ, νοίκιασε κει-κοντὰ μὴν ἄλλη, μεγαλύτερη κατοικία καὶ τώρα ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ μετακόμιση, ἡ κυρία Λεβὸ παρακάλεσε τὴ Μαρίκα νὰ τὴ βοηθήσῃ κι' αὐτὴ δέχτηκε προθυμότητα.

Ἡ καινούργια κατοικία ἦταν πολὺ καλύτερη καὶ τὴν ἐστόλισαν λαμπρά. Ἡ κάμαρα μάλιστα τοῦ Νίκου ἦταν κάτι ἐκτακτό!

## ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

ΙΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Γ'. (Συνέχεια)

Ἀκίνητη, ἡ Μαρίκα κοιτάζε τὸ σμάρι. Εἶδε τότε τὴ μπάλα ἐκείνη νὰ ξετυλίγεται σιγὰ-σιγὰ καὶ τίς μέλισσες, χωρισμένες, νὰ πετοῦν μὲ βόμβο δυνατὸ. Ἀφοῦ πέταξαν εἰσι κάμποση ὥρα, πῆγαν ὅλες καὶ κάθησαν στὸν κλῶνο μιᾶς κερασίας καὶ κεῖ πάλι ἔγιναν μὴ μπάλα, ἓνα κουβάρι.

Ὁ κὺρ-Ἀντώνης, πού ἦταν κι' αὐτὸς στοῦ Μαθιοῦ, ἔφερε μὴ σκάλα καὶ τὴν καινούργια κυνέλη. Ἦρθε κι' ὁ Γιάννης γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Ὅλοι μαζεύτηκαν κάτω ἀπ' τὴν κερασιά. Ὁ κὺρ-Ἀντώνης εἶπε τοῦ Γιάννη νὰ τοποθετήσῃ τὴν κυνέλη ἴσα-ἴσα κάτω ἀπ' τὸν κλῶνο πού ἦταν οἱ μέλισσες. Ἀνέβηκε τότε καὶ μ' ἓνα μαχαίρι ἔκοψε τὸ λεπτὸ κλῶνο. Κι' εἰσι ὅλες οἱ μέλισσες, κουβάρι, ἔπεσαν μέσ' στὴν καινούργια κυνέλη!

Τὴν ἔκλεισαν καλὰ μὲ μὴ σαρίδα καὶ τὴν κουβάλησαν στὸ περβόλι τῆς Μαρίτσας. Αὐτὸ ἦταν! Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη εἶχε κι' ἡ Μαρίκα τὸ μελίσσι τῆς. Τί χαρὰ τῆς!

Τὴν ἄλλη μέρα σηκώθηκε πρῶτ' καὶ κατέβηκε στὸ περβόλι. Οἱ μέλισσες μπαϊνόβγαιναν. Πότε πετοῦσαν στὰ λουλούδια, πότε στὸν ἀέρα. Σὲ λίγο κατέβηκε κι' ἡ μητέρα τῆς. Κι' ἐνῶ κοιτάζαν

κι' οἱ δύο τὴν ἐργασία τοῦ μελισσιοῦ, ἡ μητέρα ἐξηγοῦσε στὴ Μαρίκα τὴ ζωὴ του καὶ τὸν ὄργανισμὸ του.

«Οἱ μέλισσες, τῆς ἔλεγε, δὲν εἶναι ὅλες ἴδιες. Μὴ, πιδ μεγάλη ἀπὸ τίς ἄλλες, ἀλλοιώτικη, τὴν ἔχουν Βασίλισσα. Αὐτὴ σπάνια βγαίνει ἔξω. Οἱ ἄλλες τὴν τρέφουν, τὴν περιποιοῦνται κι' ἐργάζονται γι' αὐτὴ. Κάθε κυνέλη, κάθε μελίσσι, ἔχει τὴ βασίλισσά του. Κι' εἶναι ἡ μητέρα ὁλονῶν τῶν μελισσῶν, γιὰτὶ αὐτὴ ἔχει γεννήσει ὅλα ταῦτα.

«Κοντὰ τῆς εἶναι καὶ καὶ ἄλλες μέλισσες, πού λέγονται κηφήνες. Οἱ κηφήνες δὲν ἐργάζονται καθόλου, ἐνῶ αὐτὲς πού βλέπεις τώρα νὰ πετοῦν ἀπὸ λουλούδι σὲ λουλούδι, εἶναι οἱ ἐργάτριες καὶ τὰ κάνουν ὅλα: Τὴν κερήθρα, τὸ μέλι, τὴν περιποίηση τῶν αὐγῶν καὶ τὴν ἀνατροφὴ τῶν μικρῶν μελισσῶν στὰ κελιά τῆς κερήθρας, τὸ καθάρισμα τῆς κυνέλης, σὰ νὰ λέμε ὅλο τὸ νοικοκυριό.

«— Τρῶνε, μαμμά, κι' οἱ μέλισσες λίγο μέλι;» ρώτησε ἡ Μαρίκα.

«— Βέβαια τρῶνε, τὸ χειμῶνα. Ἀλλοιώτικα πῶς θὰ ζοῦσαν;»

«— Τοὺς ἀξίζει, μαμμά, ὅστερα ἀπὸ τόση ἐργασία πού κάνουν. Κι' ἐγὼ τίς μέλισσες θὰ μιμηθῶ. Ὅχι τοὺς κηφήνες πού εἶναι εἰσι τεμπέληδες!»

(Τέλος)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΙΑ





σου ξεσπαθωματικόν τρόπον; δὲν πειράζει· ἀργότερα μπορεῖ καὶ σὺ νὰ στήσης κανένα θυμίο·) **Τάνια** (ἡ κάρτα διεθιδόσθη.) **Μικρὸν Πρόεδρον** (καλὸς ἦλθε· γιὰ τὴν ἐδσημα λίσαι δ' Ὀδηγός·) **Μποξέρ** (γίνε-ται· στίλιντε τὴν παραχρηλα μαζὶ μετ' ἀντίτιμο·) **Σάνθιππον** (γιὰ τὴν στασιτικὴν σου στὸ ἐρχόμενο·) **Διόττοντα Ἀστέρα** (περαστικά· ἀνυπομονῶ νὰ μοῦ γράψης πῶς σηκώθη·ε·) **Ἀδελφίαν-Θελξινόν** (κί· ἐγὼ χαίρω δταν μοῦ γράφετε·) **Γλυκὸ Χαμόγελο** (ἐστὶν 2 τετραδ' α') **Πέταλον Κρίνου** (ὄρατο τὸ ταξίδι σου, τὸ ζή·εφα' δλων τῶν ψευδωνύμων ἡ ἰσχὺς λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου, δπου λή·ει καὶ τὸ διαπλαστικὸν ἔτος·) **Ἀρην** (εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὸ ξεσπαθωμα καὶ γιὰ δαα γράφεις·) **Χαίρετε** (Ναυτόπουλο, **Πριζονιέρ, Ροδιανὴν Ἀύραν, Γ. Κολιακόπουλον, Σέλλεϋ, Δουκάν Γ. Καρρέρ, Μάρθαν Μ. Λαγοπούλου, Μαγευτικὸν Κόλπον, Φρέδον, Κέθον Ἀνθιμον, Γιούλην Ἀνθην, Κόμητα Φοίνικα** κτλ. κτλ.)

Εἰς ὅδας ἐπιστολάς· ἔλαδ· μετὰ τὴν 4 Ὀκτωβρίου, θάπαν-τῆσω στὸ ἐρχόμενο.

## ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 223ου Διαγωνισμοῦ Αἰ λύσεις δεκταὶ μέχρι 10 Δεκεμβρίου]

### 672. Λεξιγραφος

Ἐπιφωνήμα τῆς λύτης  
Μὲ τετραπόδο ἂν ἐνώσης,  
Ἄλλο ζῶο πὺδ μεγάλο  
Στῇ στιγμῇ θά φανερώσης.  
Ἥλική· Ἀντίς

### 673. Στοιχειόγραφος

Ζῶο ὄρατο, νεαρό,  
Ὅπως ἔχω ἂν μάφησες,  
Κάνω κάποιον ποτὺμὸ  
Στὴν Ἑλλάδα ὀνομαστό,  
Ἄν τὸν τόνω μου κινήσης  
Καὶ με ἀποκεφαλίσες.  
Νιάνιαρο

### 674. Στοιχειοτονόγραφος

Ἄν καὶ εἰμ' ἕνας στενὸς  
Συγγενὴς ἀγαπητός,  
Σὺ μοῦ κόβεις τὸ κεφάλι...  
Ἄλλὰ τ' εἶναι τοῦτο πάλι;  
Τὴν θά με βρῆς στὰ φίδια  
Καὶ, ἂν σάρεσουν τὰ ταξίδια,  
Θα με παροξυνόνισες  
Καὶ μὴ νῆσο θάπαντῆσης.  
Ἀύρα τοῦ Ἑβρου

### 675. Μεταγραμματισμός

Βγάζω ἴωτα. βάζω Μι,  
Καὶ σοῦ κάνω στῇ στιγμῇ  
Τὸ περίφημο βουνό  
Εἶδος χωματός κοινό.  
Γλυκὸ Χαμόγελο

### 675. Κλιμακωτὸν

\* \* \* Καθέτως δεξιῶ  
\* \* \* στρατηγὸς Καρχη-  
\* \* \* δόνιος, ἀριστερῶ  
\* \* \* ποταμὸς τῆς Ἑλλά-  
\* \* \* δος· Ὀρίστουνος  
\* \* \* ἐκ τῶν ἄνω· ἀκρω-  
\* \* \* τήριον, ἱχθύς, βου-  
\* \* \*

νόν.

Ἰππότης τοῦ Μεσαίωνα

### 677. Ἐπιγραφή

Η Ε Χ Ε Ρ Ι  
Π Τ Ν Τ Γ Α  
Ε Α Α Α Α Τ  
Ν Ι Σ Κ Ζ Ε

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις.

Ἐνάβη

### 678. Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 5 6 7 = Κράτος τ. Εὐρώπης  
2 3 1 5 4 2 = Δύναμις.  
3 1 6 4 2 = Συγγενής.  
4 5 4 2 = Ζῶον.  
5 6 5 4 2 = Ἀρχ. βασιλεύς.  
6 4 5 = Ἄνδρας.  
7 6 7 2 = Ὀμηρ. βασιλεύς.

Πυροβολιτάκι

### 679. Μεσοστιχίς

Τὰ μεσοῖα γράμματα τῶν κἀ-  
τωθι ζητουμένων λέξεων, αἱ ὁ-  
ποῖ·ι ἔχουν ὅλοι ἀπὸ πέντε, ἀπο-  
τελοῦν διάσημον Ρωμαίων·  
1, Χώρα τῆς Ἑλλάδος· 2, Θεῶ  
τῆς νυκτός· 3, Πέρος· 4, Πόλις  
τῆς νυκτός· 5, Πόλις τῆς νυκτός· 6, Λίμνη τῆς Ἑλλά-  
δος· 7, Πτηνὸν κατοικίδιον· 8,  
Δένδρον· 9, Νῆρος τοῦ Αἰγαίου.

Ὁραία Ἀδελφίς

### 680. Ἑλληπιδόμωφονον

οοιο ιαεαι·οαει

Σοφολογίαται

### 681. Γρίφος

ι Κ ρ θ θ  
καὶ 1 - 1 ἦν α θ θ  
Δόνιμος Ἀργιανὸν

### Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

#### 682. Calambour

Je suis ce que je suis,  
Mais je ne suis pas ce que je suis.  
Car, si j'étais ce que je suis,  
Je ne serais pas ce que je suis.  
Δὸν Κιχόντης

#### 683. Sans Consonnes

au-ou-oi-e-ieu-ou-ou  
Ἀμάραντος Κρίνος

## ΔΥΣΒΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ· τοῦ φύλλ. 30

446. Χελιδὼν (χέλι, Δάν.) - 447. Σκούπα σούπα. - 448. Ἡ περι-  
σπώμενη. - 449. Ἡ Σαρακοστή  
κί· ἡ Δαμπερή.

450. ΤΙ Σ 451. ΜΕΣΟΛΟΓ-  
ΙΡΙΣ ΓΙΟΝ (Ἑλγίνος,  
ΣΙΔΩΝ Σόλοι, ὁμιλος,  
ΣΩΜΑ Λοιμός, γελόιον,  
ΝΑΙ Ἴλιον, Νίτος).

254 456 Διὰ τοῦ  
Θ: θύρα, θῶς, θέρως, Μάρθα, εὐ-  
θύς. - 457. ΑΦΡΙΚΗ (Ἀθῆναι,  
Ἀφροδίτη, Γερμανία, Ἀλκιβιά-  
δης, ΜαροΚον, ΧελώνΗ. - 458. Μὴ ἐκδικού. - 459. Τὸ χθὲς εἶναι  
ἐπίσημα (τῷ χθὲς εἶναι, ἐπὶ, ῥή-  
μα.) - 460. NEPTUNE (Nancy,  
PEkin, PaPe, panTin, ve-  
loUr, CantoN, LucrècE.) - 461. L' athée sali, l'abbé aussi  
= La Thessalie, La Béotie.

## ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἕως 10 τὸ π·λὺ λέξεις με-  
τὰ 1 στοιχεῖον δρ. 6 (τὸ ἐλάχιστον τί-  
μημα.) Πέραν τῶν 10 λέξεων 60  
λεπτά ἡ λέξις, μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 70 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 80 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 90 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 100 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 110 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 120 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 130 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 140 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 150 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 160 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 170 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 180 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 190 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 200 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 210 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 220 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 230 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 240 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 250 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 260 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 270 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 280 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 290 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 300 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 310 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 320 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 330 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 340 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 350 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 360 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 370 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 380 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 390 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 400 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 410 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 420 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 430 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 440 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 450 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 460 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 470 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 480 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 490 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 500 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 510 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 520 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 530 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 540 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 550 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 560 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 570 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 580 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 590 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 600 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 610 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 620 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 630 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 640 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 650 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 660 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 670 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 680 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 690 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 700 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 710 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 720 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 730 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 740 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 750 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 760 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 770 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 780 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 790 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 800 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 810 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 820 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 830 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 840 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 850 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 860 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 870 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 880 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 890 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 900 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 910 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 920 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 930 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 940 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 950 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 960 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 970 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 980 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 990 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1000 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1010 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1020 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1030 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1040 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1050 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1060 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1070 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1080 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1090 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1100 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1110 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1120 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1130 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1140 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1150 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1160 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1170 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1180 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1190 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1200 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1210 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1220 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1230 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1240 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1250 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1260 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1270 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1280 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1290 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1300 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1310 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1320 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1330 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1340 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1350 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1360 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1370 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1380 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1390 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1400 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1410 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1420 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1430 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1440 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1450 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1460 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1470 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1480 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1490 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1500 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1510 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1520 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1530 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1540 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1550 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1560 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1570 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1580 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1590 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1600 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1610 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1620 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1630 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1640 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1650 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1660 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1670 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1680 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1690 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1700 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1710 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1720 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1730 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1740 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1750 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1760 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1770 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1780 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1790 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1800 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1810 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1820 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1830 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1840 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1850 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1860 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1870 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1880 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1890 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1900 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1910 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1920 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1930 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1940 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1950 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1960 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1970 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1980 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 1990 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2000 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2010 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2020 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2030 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2040 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2050 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2060 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2070 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2080 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2090 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2100 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2110 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2120 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2130 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2140 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2150 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2160 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2170 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2180 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2190 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2200 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2210 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2220 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2230 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2240 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2250 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2260 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2270 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2280 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2290 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2300 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2310 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2320 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2330 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2340 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2350 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2360 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2370 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2380 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2390 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2400 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2410 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2420 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2430 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2440 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2450 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2460 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2470 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2480 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2490 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2500 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2510 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2520 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2530 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2540 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2550 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2560 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2570 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2580 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2590 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2600 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2610 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2620 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2630 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2640 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2650 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2660 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2670 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2680 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2690 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2700 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2710 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2720 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2730 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2740 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2750 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2760 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2770 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2780 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2790 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2800 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2810 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2820 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2830 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2840 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2850 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2860 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2870 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2880 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2890 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2900 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2910 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2920 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2930 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2940 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2950 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2960 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2970 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2980 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοιχεῖον  
λεπ. 2990 καὶ μετὰ πάλιν δὲ στοι